

РЕШЕНИЕ

№ 1285

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10191** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 30.07.2019 г., постановено по н.а.х. дело № 7205/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 94-ти състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-318 от 01.04.2019 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ИП [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл.23, ал.6 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /отм. ДВ. бр.27 от 27 март 2018г./ за нарушение на чл.8а, ал.1 от ППЗМИП /отм./

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма] с искане то и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт В., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображения изложени в писмени бележки

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че със Заповед № 3 - 179/08.05.2018г. на заместник - председател на КФН било възложено извършването на тематична проверка на инвестиционен посредник от [фирма]. В хода на проверката с писмо вх. № 32-00-514/25.04.2018 г. ИП [фирма] представил регистър на клиентите, които са имали сключени договори с инвестиционния посредник за периода от месец 01.2017г. до 20.04.2018 г. В представения списък на клиентите фигурирало и лицето Б. З. - клиент на [фирма] с клиентски номер 343388. Извършена е проверка за част от клиентите в А. Регистър, раздел "указател на административни структури", подраздели "списъци по ЗМИП" /Сметна палата - Списъци по Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни длъжности/ списъци по години. В резултат на проверката е установено, че Б. З. е заместник - кмет на община.

До инвестиционния посредник било изпратено искане за предоставяне на информация № 15 от 20.09.2018г., с което се искало представянето на всички създадени в рамките на ИП и получени документи, вкл. документи за идентификация, свързани с установяване и поддържане на взаимоотношенията с клиентите, за които е установено, че заемат или са заемали висши държавни длъжности, сред които и Б. З., както и за приложението по отношение на тях на разширени мерки за комплексна проверка.

В отговора на инвестиционния посредник изх. № 82/25.09.2018г. било посочено, че Б. З. е активиран като клиент на дружеството на 07.02.2018г. и последната му сделка е на 28.02.2018г. Представена била и попълнена от З. декларация от 07.02.2018г., в която същият декларирал, че заема длъжността кмет или заместник – кмет на община. Не било представено одобрение на служител на ръководна длъжност при инвестиционния посредник за това ИП [фирма] да встъпи в търговски или професионални отношения със З. на 07.02.2018г.

Прието е, че като е встъпил в търговски, респективно професионални отношения, със З., след като е установил, че е лице, заемащо висша държавна длъжност по чл. 8а от ППМИП /отм./, без одобрение от служител на висша ръководна длъжност, касаторът е нарушил разпоредбата на чл.8а, ал.7 от ППЗМИП /отм./. За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-1233/23.10.2018г., въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Съгласно чл.8а, ал.7 от ППЗМИП /отм./ за встъпване на лице по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП в търговски или професионални отношения с лица, за които е установено, че са лица

по ал.1 или свързани лица по ал.5, се изисква одобрение от служител на ръководна длъжност, определен от съответния орган за управление на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП. Разпоредбата на чл.8, ал.1 от ППЗМИП /отм./ предвижда, че клиенти по смисъла на чл. 5а, ал. 1 ЗМИП са потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент - юридическо лице, които са: държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри; членове на парламенти; членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства; членове на сметна палата; членове на управителни органи на централни банки; посланици и управляващи дипломатически мисии; висши офицери от въоръжените сили; членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик държавата. Съгласно чл.8, ал.3 от ППЗМИП /отм./ мерките, предвидени за категориите клиенти по ал. 1, се прилагат и по отношение на кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони и председателите на общински съвети.

Правилни са изводите на въззивния съд, че като е встъпил в търговски, респ. професионални отношения с Б. О. З., заемащ длъжността заместник – кмет на община, което обстоятелство лицето е удостоверило и в декларация, подадена пред инвестиционния посредник, без одобрение от служител на висша ръководна длъжност, [фирма] е нарушило разпоредбата на чл.8а, ал.7 от ППЗМИП /отм./.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен и извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление, в обжалваната част. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

По отношение на възраженията за липса на компетентност на актосъставителя и наказващия орган съдът много подробно е аргументирал изводите си, че материалната компетентност на органите на КФН да съставят актове и да издават наказателни постановления за нарушения на разпоредбите на ЗМИП произтича от разпоредбите на чл. 15 ал. 1 т. 6 и т. 7 ЗКФН, където изрично е предвидено правомощието на заместник – председателя на Комисията, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ да определя длъжностните лица от администрацията на комисията, които имат право да съставят актове за констатирани нарушения на ЗМИП и актовете по прилагането му /т.6/ и да налага глоби и имуществени санкции за нарушения на ЗМИП и актовете по прилагането му /т. 7/. Съдът споделя изложените от въззивния съд подробни правни изводи по този въпрос, поради което същите не следва да се преповтарят. Не се касае за разширително тълкуване, а до определяне на административно-наказателни правомощия със закон. Следва да се споделят и мотивите на РС за отсъствието на по-благоприятен закон предвид разпоредбите на чл.38, ал.1 и чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП, към които касационната инстанция препраща съгласно чл.221, ал.1, предл.2-ро от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.07.2019г. по НАХД № 7205/2019г. на СРС, НО, 94-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.